

Zingen:

- Voor de inleiding: Psalm 84: 4, 6
- Na de inleiding: Psalm 86: 3, 6

Lezen:

- Romeinen 3: 9-31
 - Titus 2: 11-15
-

Gods opvoedkunde

Zij gaan van kracht tot kracht steeds voort;

Let, HEER' der legerscharen, let

Op mijn ootmoedig smeekgebed;

O Jakobs God, geef mij gehoor.

Welzalig, HEER', die op U bouwt,

En zich geheel aan U vertrouwt.

Dat zijn een paar regels van de psalm die we net hebben gezongen. Maar waar hebben we het dan over, die kracht? Wat is die kracht, en voor wie is die kracht? En hoe leer ik die kracht kennen? Daarover wil ik het vanavond met jullie hebben. Maar eerst wil ik met jullie een stuk lezen. En wel Romeinen 3 vanaf vers 9 tot het einde.

Ik wil eerst iets over dit stukje zeggen. Wat word de mens hier vreselijk afgetekend, er is niemand rechtvaardig, er is niemand verstandig, er is niemand die God zoekt. De weg van de vrede kennen we niet.

Dan wil ik eerst een vraag aan iedereen stellen, en daarbij mezelf ingesloten, kennen wij iets van dit. Of zijn het zomaar wat woorden? Kennen we iets van de inhoud hiervan. Of komt het bij jullie gelijk al op, o, daar gaan we weer. Van die zware woorden, dan wil ik eerst een tekst noemen, Hebreëen 10:39

Maar wij zijn niet van degenen die zich onttrekken ten verderve, maar van degenen die geloven tot behoudenis der ziel.

Zoals ik net gezegd heb is de waarheid, en eigenlijk willen we die waarheid niet horen. Jullie niet, maar ik net zo goed niet. Dat onze keel een geopend graf is, met hun tongen plegen zij bedrog. Maar dit zijn woorden van de Bijbel zelf, de Heere heeft ze met een bedoeling op laten schrijven. Ook voor ons, voor degenen die geloven tot behoudenis van onze ziel.

En dat kwam in het tweede deel naar voren. Het 21^e vers begon gelijk, *Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de Wet en de Profeten. Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof in Jezus Christus.*

Het geloof in Jezus Christus is de opening, de Enige opening. Door Hem alleen kunnen wij zalig worden. Maar daar gaat een weg aan vooraf, we gaan onszelf leren kennen als een doodschuldige zondaar. Ik breng het niet als een voorwaarde, maar het is wel de weg waarin de Heere werken wil. In de weg, en in de mate is de Heere vrij, maar als de Heere je iets gaat leren, eerst Godskennis. Dat we hebben gezondigd tegen Hem. En we zijn goed geschapen, we konden eigenlijk nu nog in het paradijs leven. Maar ik heb van die boom gegeten. Dan is het niet meer Adam en Eva hebben gegeten. Dan schuif je de schuld niet meer op hen. Dan ga je zien dat je zelf hebt gegeten, en zelf hebt gezondigd. Tegen die God die je zo lief hebt, ook al merk je dat zelf nog niet. Je denkt dat het nooit meer goed kan komen. Ik moet sterven, en

eigenlijk is dat nog goed ook. Ik heb het verdiend. Maar op de tijd van de Heere mag je dan ook iets gaan zien van die vergeving.

Wat een wonder, is God een God der Joden alleen? En is Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen. Dat is nou niet te begrijpen, dan komt de uitverkiezing om de hoek kijken. Nee, dan is het niet, als ik niet ben uitverkoren dan kom ik er toch niet. Weet je wat het dan is, het grootste wonder dat de Heere uitverkoren heeft. Want eigenlijk had Hij dat helemaal niet hoeven te doen, als ik op mezelf zie, nooit, alleen maar verloren. Alleen maar zonden, maar nu gereinigd in dat bloed van de Heere Jezus. Je kunt nooit meer zonder Hem, je bent afhankelijk van Hem. Maar dat is dan niet meer erg, dat is heerlijk! Je hoeft niet bezorgd te zijn want de Heere zelf zorgt voor je! Hij zal je leiden door deze aardse woestijn. En gestorven voor mij zal dan je zwanenlied zijn.

Hier vandaan wil ik naar de tekst gaan voor deze avond, deze wil ik eerst met jullie lezen. Dat is Titus 2:11 – 15:

11 Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen,

12 En onderwijst ons dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matiglijk en rechtvaardiglijk en godzaliglijk leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

13 Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen

Zaligmaker

Jezus

Christus;

14 Die Zichzelfen voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelfen een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

15 Spreek dit, en vermaan en bestraf met allen ernst. Dat niemand u verachte.

Ik wil dit stukje vers voor vers met jullie doornemen. Dat we het allemaal verstandelijk gaan begrijpen. Maar ik hoop, dat we het allemaal ook geestelijk gaan begrijpen. Dat de Heilige Geest het bij ons wil toepassen in ons hart. Want wat hier staat is juist voor hen die de Heere hebben leren kennen.

Eerst vers 11: *Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.*

Wat is zaligmakende genade? Zaligmakend is reddend, en genade is niet van jezelf, maar alleen van de Heere, dus het werk van de Heere is van boven naar beneden. Maar is die verschenen aan alle mensen? Een hoop mensen gaan met deze tekst voor de Alverzoening. Alle mensen worden zalig, maar als we de kanttekeningen en Matthew Henry erbij pakken word het een stuk duidelijker. Het gaat hier over de zaligmakende genade die is verschenen aan alle mensen, in de aanbidding. Dus, die genade wordt aan iedereen aangeboden. Aan de Joden, maar ook aan de heidenen. Predikt het Evangelie aan alle creaturen. Dus die wordt ook aan ons aangeboden. Maar wat doen we ermee? Gaan we ermee op onze knieën? Heere, ik moet het Evangelie aannemen, maar ik kan het niet. Wilt U het mij schenken, wilt U mij afhankelijk van U maken. Dat ik van U alleen mag leren de weg die ik gaan moet.

Dan vers 12:

En onderwijst ons dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matiglijk en rechtvaardiglijk en godzaliglijk leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

Met Mattheus 16:24-25 wordt dit al heel wat duidelijker:

Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op en volge Mij. Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden.

We moeten ons niet met goddeloze dingen bezig houden, en blijven indenken dat we maar een poosje hier zijn. Wel in de wereld maar niet van de wereld.

We moeten matig, rechtvaardig en godzalig leven. Dus eenvoudig, we hoeven geen gekke dingen te doen, ons niet met de zonden inlaten. Ieder moment maar weer, keer op keer afvragen, kan ik hier God ontmoeten. We moeten onszelf kunnen beheersen. Dat matig, staat tegenover jezelf, eenvoudig leven. Maar rechtvaardig leven, staat tot je naaste. Dat ze aan je kunnen zien wie je bent, een Christen. Dat je iets uitdraagt naar de wereld toe wat zij niet hebben. Maar ook naar andere Christenen toe, voor elkaar het goede zoeken. Maar ook Godzalig leven, tot eer van de Heere leven. Zijn geboden houden, uit liefde. Hem liefhebben, vertrouwen, aanbidden en verheerlijken. Maar ook Zijn woord onderzoeken.

Vers 13:

Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;

Dit komt voort uit het vorige vers. Een leven tot eer van God. Daar hoort deze verwachting bij. Een uitzien naar de wederkomst. Want dat is die *verschijning der heerlijkheid*. Om die zalig hoop te verwachten, eeuwig dan bij Hem te zijn. Zullen wij dan bij die groten God zijn? En onze Zaligmaker Jezus Christus. Dat is onbevattelijk, onbeschrijflijk. Wat kan je daar soms nu al naar verlangen. Om voor eeuwig bij Hem te zijn. Nou nooit meer te hoeven zondigen, nooit meer tegen God in te gaan. Niet altijd eerst je eigen zin doen en dan pas Zijn zegen erover te vragen. Niet meer elke seconde je zondenpak groter te hoeven maken. Maar eeuwig Hem loven en prijzen. Altijd die verkiezing bewonderen, dat die er nog is. Zo onverdiend, zo verzondigd. Ken je dit leven? Dat is alleen maar aan te prijzen. Hoe kun je nog zonder Jezus door leven. Als je op jezelf ziet, alleen maar één bonk zonden. De dood in jezelf, niks meer, er is helemaal niks meer. Maar nou het leven te mogen vinden in Hem. Die tweede Adam, die gestorven is dan voor jou zonden.

Ja, wel van kracht tot kracht voort, wat we straks hebben gezongen. Maar dat is hier in het leven, op en neer. Hoogten en diepten. Maar het is nier maar even meer, door de aardse woestijn heen. Er is een beter lot bereid, veel beter. Eeuwig bij die God zijn, wat je niet verdient hebt, maar die naar je heeft willen omzien, hier in de tijd.

Vers 14:

Die Zichzelven voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelven een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

Die zichzelf voor ons gegeven heeft, weer zo'n groot wonder. Dat de Heere Jezus naar deze aarde is gekomen. Een wereld verloren in schuld, dat Hij ons daarvan verlossen zou, van al die ongerechtigheid. Ik wil hier Matthew Henry laten spreken:

Christus gaf zichzelf om ons daarvan te verlossen. De zonde lief te hebben en in haar te leven is het bloed der verzoening met voeten treden, een van Zijn grootste zegeningen verachten en verwerpen.

Dus! Dat Hij zichzelf een eigen volk zou reinigen, minder zonden doen en groter zondaar worden. Je kan de zonden niet meer liefhebben. En je gaat de goede werken doen, niet meer om er zalig door te worden. Maar uit liefde, omdat Hij het zo waard is.

Dan als laatste vers 15:

Spreek dit, en vermaan en bestraf met allen ernst. Dat niemand u verachte.

Bij de kanttekeningen staat hier 2 Korinthe 8:8 bij, het lijkt hier of het een uitspraak is die niet uit de liefde komt, maar toch,

8 Ik zeg dit niet als gebiedende, maar als door de naarstigheid van anderen ook de oprechtheid uwer liefde beproevende.

Ik zeg dit niet als gebiedende, maar uit de liefde alleen, om onze naasten te vermanen, houd de zonden niet vast, blijf niet leven in de zonden. Maar als ze het wel doen, bestraf ze in de ernst. Want anders doen ze God zo'n oneer aan. Hij is het niet waard. En dit is nodig opdat niemand u verachte. Uit de liefde spreken is nodig, maar ook als iemand volhardend is in de zonden dan is de bestraffing ook nodig. Dit geldt vooral bijv. voor een Ds. of ouderling. Ze moeten recht spreken.

We hebben nu alles doorgenomen, wat lag hier een hoop in. Ik heb maar kleine stukjes eruit gehaald. Maar één vraag komt er toch uit, dit was vooral voor degenen die de Heere mogen dienen en vrezen. Zijn wij daar ook bij? Als de wederkomst daar dan straks is zullen wij dan opgenomen worden aan de rechterkant van de Heere. Dat we dan bij Hem horen! Ja, niet Hij bij ons, maar wij bij Hem, dat Hij ons heeft opgezocht. Vanuit dat eeuwige welbehagen, die verkiezing, wat een wonder. Maar anders zal het eeuwig omkomen worden, eeuwig naar de hel. Dat hebben we verdient, rechtvaardig. Ik eindig met vers 13, maar dan als vraag: Verwachten wij dan die hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus?

*Heer', mijn God, ik zal u loven,
Heffen `t ganse hart naar boven;
`k Zal Uw naam en majesteit
Eren tot in eeuwigheid.*

Vragen bij de inleiding:

1. Sommige mensen beroepen zich op Titus 2:11 tot de Alverzoening.
 - a. Hoe komt men tot zo'n leer?
 - b. Wat betekent dat voor onszelf en voor de mensen om ons heen?
2.
 - a. Op wat voor manier kan goddeloosheid in de kerk voorkomen?
 - b. Op welke manier moet je de strijd aanbinden tegen de wereldse begeerten?
(wat versta jij daar in jou situatie onder?)
3.
 - a. Is de wederkomst van Christus iets waar jij naar uit ziet of iets waar je tegenop ziet?
 - b. Leeft naar jou waarneming de verwachting van de wederkomst in de kerk? Zo ja, waar merk je dat aan? Zo niet, hoe zou dat komen?
4. Hoe kun je zeker weten persoonlijk met het bloed van Christus gekocht te zijn?

Stellingen: Veel christenen leven bij halve genade: wel vergeving, geen levensvernieuwing

Aan goede werken kan je zien of iemand bekeert is.